

24/7 פוטוריזם עכשווי - אייל רדבינוביץ

סדרת ציורים זו של האמן אייל רדבינוביץ מייצגת את תפיסתו כלפי קצב החיים המואץ של התקופה. אייל מכנה את היצירות שלו "פוטוריזם עכשווי", ומעוניין לבטא באמצעותם הומאז' עתידי המתייחס לזרם הפוטוריסטי של ראשית המאה ה-20.

הפוטוריסטים קידשו את הטכנולוגיה והמיכון: "אנו מכריזים שלתפארת העולם, נוסף יופי חדש: יופי המהירות... מכונת שואגת, הנראית כרדופת צרור כדורים"ⁱ בציוריהם את העיר המודרנית, הסימולטניות הפוטוריסטית ביקשה לבטא מספר נקודות זמנים שונים בעת ובעונה אחת ולבטא את תנועתו הבלתי פוסקת של היקום ומה שבתוכו, עוד לדבריהם: "מהירות חיצונית הגבירה את פעילותנו הרוחנית ושינתה על ידי כך את תפיסת החלל והזמן שלנו. כתוצאה מכך יש לנו תחושת רציפות וסימולטניות של דברים ואירועים, או סימולטניות של ראייה והרגשה"ⁱⁱ.

במרחק של מאה שנה ויותר מהצהרות פוטוריסטיות אלו, אייל מבקש להקצין את התפיסה הזו ולהתייחס ביצירותיו למקצב האינסטנט של תקופתנו ולרב-זמניות המיוחסת לתקשורת ולהעברת המידע. האדם כעבד לשעון הזמן המתקתק בקצב הולך וגדל. הוא עושה זאת באמצעות הפשטה של דימוי האדם לכדי סימן צורני, שבלונה החוזרת על עצמה ברצף מהיר וקצבי, כמסה צורנית ההופכת לדגם. ההפשטה מסמלת את האופן שבו מסגרות חברתיות ותעסוקתיות נוטות להפשיט את הפרט מייחודו והופכות אותו לחלק פעיל במטרציה רחבה, המצויה בתנועה אינסופית של פעולות מונוטוניות וזרימת מידע תקשורת רב קווי.

אייל מתייחס למקצב חיי היומיום וליחסים הבינאישיים המנוכרים כפי שבאים לידי ביטוי בסביבת הקיום שלנו: רשתות סלולאריות, רכבות תחתיות הומות אדם, אוטוסטרדות הכבישים, תוכניות הריאליטי המתחלפות זו בזו, רשתות חברתיות, גורדי השחקים, ערוצי מידע רבים...הפרט משרת כחלקיק פעיל בתנועה צפופה ובתקשורת בזק רבת משתתפים ומשומנת. את התנועה הזו אייל משיג באמצעות פריסת הסצנה במשיכות צבע ארוכות על פני קווים בלתי נגמרים ומתנגשים - ישרים, מאונכים, ואלכסונים. צמצום של סקאלת הצבעים לכדי מונוכרום שחור-לבן, מדגישה את המונוטוניות, המלנכוליה והניכור של מצב תקופתנו, לעומת ציורים אחדים בהם ישנה צבעוניות רבה וגדושה המדגישה את הצד ה"חיובי" של התקופה המתבטא בחגיגות תקשורת המונית ופסטיבלים חובקי עולם.

כך מוצגת מציאות התקופה, דינאמית, תזזיתית ובמבט עתידי לעבר מקצב מהיר עוד יותר, כל כך מהיר ומרצד שעוד רגע ותקרע רשתית העין.

נורית טל-טנא – אוצרת התערוכה

ⁱ שטרנהל, זאב, המחשבה הפשיסטית לגווניה, ספרית הפועלים, תל אביב, 1988, עמ' 111

ⁱⁱ אוחנה, דויד, מסדר הניהיליסטים: לידתה של תרבות פוליטית באירופה 1870-1930, סדרת המודרניזם - כרך 1, מוסד ביאליק, ירושלים, 1993, עמ' 244.

24/7 Contemporary Futurism – Eyal Radwinowitz

The Contemporary Futurism series presents artist Eyal Radwinowitz's perception of the rapid pace of life which characterizes modern times. Radwinowitz named the series "Contemporary Futurism" thus expressing a futuristic homage to the Italian Futurist movement of the early 20th century.

The Futurists glorified technology and automation: "We declare that a new beauty has been added to glorify the world: the beauty of speed... a roaring automobile speeding as if chased by a burst of gunfire"ⁱⁱ. In painting the modern city the Futurists simultaneously expressed several ideas and time periods and in doing so depicted the universe as continuously moving and evolving. "External speed has enhanced our spiritual activity and so has changed our perception of time and space. As a result we have achieved a sense of continuity and simultaneousness of things and events, a simultaneousness of vision and sense."ⁱⁱⁱ

More than a century following these Futurist declarations, Radwinowitz aspires to radicalize this perception by portraying our time period as characterized by global wide acquisition of information, mass communication, multiple simultaneous occurrences and their cultural effect on Man, particularly as evident in metropolitan societies. Man is seen a slave to the ticking of the clock – a clock ticking at an ever growing accelerated pace.

The depiction is achieved through the abstraction of the human image to a shaped symbol appearing repetitively as if flowing continuously and rapidly across a surface. The abstraction comes to symbolize the abstraction of Man's individuality as apparent in the common tendency to conform to social and occupational frameworks, which constraints Man into becoming an active part in a wide matrix of endless monotonous actions and endless flow of information. Radwinowitz expresses the accelerated pace of modern life and the alienated interpersonal relations as seen in our current existence: The cellular networks, London's underground trains transporting millions, urban highways, reality shows, internet social networks, skyscrapers,

ever growing and evolving channels of information... The individual serves as one small active particle in mass crowded movements and communicational outbursts.

Radwinowitz achieves a sense of motion by painting his scenes with long brush strokes across straight lines - whether horizontal, vertical, diagonal, perpendicular or overlapping in a free and unexpected manner. Minimizing the scale of colors to a black and white monochrome stresses the monotony, melancholy, and alienation of the modern social state. In contrast to that other paintings are illuminated with a myriad of colors celebrating the “positive” side of the period expressed by mass social gatherings and festivals.

Such is the portrayal of the reality of modern life - dynamic, frantic, with a futuristic outlook towards an even faster rhythm, so fast and flickering to the point of no longer being able to focus.

Art Curator - Nurit Tal-Tenne

ⁱⁱ Sternhell, Zeev, Fascist Thought and Its Variations, “Hapoalim Library” Publishing, Tel Aviv, 1988, Page 111

ⁱⁱ Ohana, David, The Nihilist Order: The Birth of a Political Culture In Europe 1870-1930, The Modernism Series, Volume_1, The Bialik Institute, Jerusalem, 1993, Page 244.